

והראי' הוא צחוש והיאך שייך טראה וידע אזל צחוש
כאן הולך הקצ"ה לשער כוזה חזרה מלכות הרשע
הזאת צביטול פ"ו וכמה אלפים נפשות ישראל שנחצטלו

צבציל זאת ח"כ שייך שפיר טראה חת צכ"י ונזה ידע
אלהים כוזה ה' ראוי
להוליד וא"כ כופל לשון ראי' וידיעה ועיין צביטה לעמים
מ"ס על פסוק אידה נא ואראה וגו' ואם לא אדעה
ונזה דייק כאן שזו פרישות דרך ארץ ודו"ק :

ואת עמלינו אלו הצנים כמ"ס כל הצן הילוד היאורה תסליכוהו וכל הצת תחיון כסאלתי
צזה למה קיים הק דכל הצת תחיון ולפענ"ד נראה
דסנה צחונת כ"כ הרמב"ן דפרעה לא רלה קיהי' הדצר
מפורקים סלוה לראות על הצנים רק קיהי' צסוד כי

ירא סלא יתי' נראה לצוגד צעצדיו והאונות יצגדו צו
צחונת היום עושה כך לישראל עצדיו ולמחר יעשה גם
לעם אחר כן וע"כ קרא למילדות קיהי' צסתר ע"ס
ולפ"ז צמה סלוה כל הצן הילוד היאורה תסליכוהו קזה
דצר נקלה כחצ הרמב"ן סלוה סחס על כל הזכרים
וצסתר אונר שרק צבי ישראל יעשו כזאת ע"ס ולפענ"ד
נראה לסוסיף דלכך לוה כל הצת תחיון והיא לדעת
מלסון מוספקות מים ומזון כמו שדרסו על ותחייכי' חת
הילדים והיינו למען לא יתראה כאכזר וכצוגד ע"כ היא
אונר סירא מפכי מה סראו החוזים צכוכצים סיעמוד
עוסיע ולכך למען חת מופת כי לא צאכזריות חונה
יעשה זאת ע"כ לוה סיספקו מים ומזון לסצת והוא
מופת כי יחוש למחר לעוצת העם אף לעם צבי ישראל
רק סעוט' כן צבציל להליל העם מהחוק אשר יראו
החוזים צכוכצים וא"כ חיפ' זה סלוה וחת הצת
תחיון עי"ז הי' יכול לגזור סהצן הילוד היאורה
תסליכוהו וכמ"ס וז"ס וחת עמלינו אלו הצנים כמ"ס
כל הצן הילוד היאור' תסליכוהו וכל הצת תחיון ודו"ק :

אי' וחת עמלינו אלו הצנים שנאמר כל הצן הילוד
היאור' תסליכוהו כלס טרחו ועמלו לצחר ואין
ילא לו זאת . ולפענ"ד דסנה ע"פ רוצ יולא המעיין
צמקרא סעמול הוא חס האדם עמול ואין מוגיע לו
חכלית מזה זה נקרא עמול וכמ"ס עמול ורעות רוח וכן
סרה עמול וילד סקר וכדוונה וסנה כאן סהצנים תסליכו

ליאור וע"כ נקרא צסס עמול סהי' ללא חכלית ודו"ק :
ואת לחליו זה הדחק כמ"ס וגם ראיתי חת הלחץ
אשר נולדים לוחלים אוחס כלס נלחלו וכדחקו

צזה דוזה ראי' מציא נקרא זה על המקרא סלו ונאי
חולמא האי קרא נחאי קרא והכ"ל דכוון כוזה
עמוקה צזה דסנה צוזה סנעכסו הנולדים על ישראל
הקסה רציו צספר היר צהלכות תסוזה דונדוע
יעכסו אחרי סכלטוו ע"ז וכחצ סרצ"ד דסעוכס הוא
צוזה ססרצו לסעצד יחר מראי' וכמ"ס על זקן סכצד'
עולך מחד ולכאורה אין מהרואי להעניסס כ"א על
חוספת העצודה אזל על העצוד' הקלוזה אין לסס
חטא צזה אף נראה דצחונת חס הי' מכווכים לסס ד'
לסס מלות סצורא סלוה

לסעצדס אז אין לסס חטא אזל סס צחרו לססעצד
צחס צבציל סנחת עמלום וגם צאכזריותם והמופת ע"ז
צסעצדים קוסי' ססיעצוד וזה למופת סצסכאחס עסו
זאת לא לקיים מלות סצורא ססרי סגדילו מעל לגבול
ועיין רמב"ן פ' לך סססריר צזה וכדוונ' סלוה נסכוין
והוא כהא דאונרו צצ"צ סמגלגלין עליו חת סכל דגלי'
דעת' דכחא לי' צוזה סמגדר כותל סרציעית ע"ס
וזה לדעת' מ"ס וחת לחליו זו הדחק סיינו קוסי'
ססיעצוד וע"ז מציא ראי' דעיקר היא ע"י קוסי'
ססיעצוד ססרי כחצ וגם ראיתי חת הלחץ אשר נולדים
לוחלים אוחס ומה ראה וסלא פרעה לוה אוחס כן
וע"כ דראה אשר נולדים לוחלים אוחס והיינו הנולדים
סס צעלום לוחלים לסנחתם ולדעתס כדי לחקר אוחס
וזה ראה וזה לדעת' המלי' סל חר גדיא ססוא מלי'
על סאונות סססריצו זא"ז יען ססריצו סצית הק' וכלס הי'
מעניסי' וכעכסיס והיינו דאף ססקצ"ס גזר אונר סססריצו
חת ציהי"ק צכ"ז סקצ"ה מעניסס יען סכל כוונתס לא הי'
למען קיוס מלות סצורא ולכך גס סכלצא כעכס אף
סעסס לכאור' כדין סאכל ססורא רק חס הי' אוכל
ססורא צבציל סאכל לגדיא הי' סדין עעו לא כן
עכסיו סאכל לסינרא צסנחתו גס הוא כעכס ולכך
הקצ"ה יעניס כלס וזו מלילה כפלאה ססקצ"ה יעניס
חת סאויצים אף ססקצ"ה גזר אונר ססיעצדו סאונות
צחס ודו"ק כי סססיו סענין מפכי ססור' וזה דרכ' ודוק :
וחת

ויוציאנו